

Z A K O N

O ZAŠTITI KONKURENCIJE

I. OSNOVNE ODREDBE

Predmet i cilj

Član 1.

Ovim zakonom uređuje se zaštita konkurencije na tržištu radi obezbeđivanja ravnopravnosti učesnika na tržištu, a u cilju podsticanja ekonomske efikasnosti i ostvarivanja ekonomskog blagostanja društva u celini, naročito potrošača i osniva se Komisija za zaštitu konkurencije (u daljem tekstu: Komisija).

Povrede konkurencije

Član 2.

Povredom konkurencije u smislu ovog zakona smatraju se akti i radnje privrednih subjekata i drugih pravnih i fizičkih lica i ostalih učesnika na tržištu i to:

- 1) sporazumi kojima se bitno sprečava, ograničava ili narušava konkurencija;
- 2) zloupotreba dominantnog položaja;
- 3) koncentracija kojom se bitno sprečava, ograničava ili narušava konkurencija, pre svega stvaranjem, odnosno jačanjem dominantnog položaja na tržištu.

Bitno sprečavanje, ograničavanje ili narušavanje konkurencije iz stava 1. tač. 1) i 3) ovog člana procenjuje se, u zavisnosti od konkretnog slučaja, prema: stepenu i dinamici promena u strukturi relevantnog tržišta; ograničenjima i mogućnostima ravnopravnog pristupa tržištu novih konkurenata; razlozima za napuštanje tržišta od strane postojećih konkurenata; promenama kojima se ograničava mogućnost snabdevanja tržišta, stepenu pogodnosti nastalih za potrošače i drugim okolnostima od uticaja na povredu konkurencije.

Vlada Republike Srbije (u daljem tekstu: Vlada) bliže propisuje kriterijume iz stava 2. ovog člana.

Teritorijalna primena

Član 3.

Ovaj zakon primenjuje se na akte i radnje učinjene na teritoriji Republike Srbije, odnosno na akte i radnje koji su nastali kao posledica akata ili radnji učinjenih na teritoriji državne zajednice Srbija i Crna Gora ili strane države, a kojima se vrše povrede konkurencije na teritoriji Republike Srbije ili povrede konkurencije koje mogu uticati na trgovinu između država članica državne zajednice Srbija i Crna Gora.

Personalna primena

Član 4.

Ovaj zakon primenjuje se na sva pravna i fizička lica i državne organe, organe teritorijalne autonomije i lokalne samouprave koji, posredno ili neposredno, učestvuju u prometu roba ili usluga i koji svojim aktima i radnjama vrše ili mogu vršiti povrede konkurencije (u daljem tekstu: učesnici na tržištu), i to na:

1) privredna društva, preduzetnike i preduzeća, nezavisno od oblika svojine, sedišta, a za preduzetnike nezavisno i od državljanstva i prebivališta;

2) druga fizička i pravna lica koja neposredno ili posredno, stalno, povremeno ili jednokratno učestvuju u prometu roba i/ili usluga, a nezavisno od njihovog pravnog statusa, oblika svojine, državljanstva, sedišta ili prebivališta (sindikati, poslovna udruženja, sportske organizacije, ustanove, zadruge, nosioci prava intelektualne svojine i dr.);

3) državne organe, organe teritorijalne autonomije i lokalne samouprave, kada posredno ili neposredno učestvuju u prometu robe ili usluga.

Ovaj zakon se ne primenjuje na preduzeća, privredna društva i preduzetnike, koji obavljaju delatnosti od opšteg interesa, kao i na lica kojima je aktom nadležnog organa dodeljen fiskalni monopol, ako bi primena ovog zakona sprečila obavljanje delatnosti od opšteg interesa, odnosno obavljanje poverenih poslova.

Primena na povezane učesnike na tržištu

Član 5.

Ovaj zakon primenjuje se i na povezane učesnike na tržištu.

Povezanim učesnicima na tržištu u smislu ovog zakona smatraju se dva ili više učesnika na tržištu koji su povezani tako da jedan učesnik na tržištu neposredno ili posredno odlučujuće utiče na upravljanje u drugom učesniku na tržištu, a naročito po osnovu većinskog učešća u osnovnom kapitalu, većine glasova u organima upravljanja, prava na postavljanje većine članova upravnog ili nadzornog odbora i lica ovlašćenih za zastupanje učesnika na tržištu, kao i ugovora o prenošenju prava upravljanja.

Dva ili više povezanih učesnika na tržištu u smislu ovog zakona smatraju se jednim učesnikom na tržištu.

Relevantno tržište

Član 6.

Relevantno tržište u smislu ovog zakona jeste tržište koje obuhvata relevantno tržište proizvoda na relevantnom geografskom tržištu.

Relevantno tržište proizvoda u smislu ovog zakona jeste skup roba i/ili usluga koji su zamenjivi pod prihvatljivim uslovima od strane korisnika tih roba i/ili usluga, naročito u pogledu njihovog svojstva, uobičajene namene i cene.

Relevantno geografsko tržište u smislu ovog zakona jeste teritorija na kojoj učesnici na tržištu učestvuju u ponudi ili potražnji i na kojoj postoje isti uslovi konkurencije, koji se bitno razlikuju od uslova konkurencije na susednim teritorijama.

Vlada bliže propisuje kriterijume za utvrđivanje relevantnog tržišta.

II. POVREDE KONKURENCIJE

1. Akti kojima se sprečava, ograničava ili narušava konkurencija

Pojam

Član 7.

Akti koji za cilj ili posledicu imaju ili mogu imati bitno sprečavanje, ograničavanje ili narušavanje konkurencije na relevantnom tržištu u smislu ovog zakona jesu sporazumi, ugovori, pojedine odredbe ugovora, izričiti ili prećutni dogovori, usaglašene prakse, odluke udruženja učesnika na tržištu (u daljem tekstu: sporazumi).

Sporazumi iz stava 1. ovog člana zabranjeni su i ništavi, a naročito sporazumi kojima se:

- 1) neposredno ili posredno utvrđuju kupovne ili prodajne cene ili drugi uslovi trgovine;
- 2) ograničava ili kontroliše proizvodnja, tržište, tehnički razvoj ili investicije;
- 3) dele tržišta ili izvori nabavke;
- 4) primenjuju nejednaki uslovi poslovanja na iste poslove sa različitim učesnicima na tržištu i time učesnike na tržištu dovode u nepovoljniji položaj u odnosu na konkurente;
- 5) uslovljava zaključenje sporazuma prihvatanjem dodatnih obaveza koje, s obzirom na svoju prirodu i trgovačke običaje i praksu, nisu u vezi sa predmetom sporazuma.

Sporazumi iz stava 1. ovog člana mogu biti horizontalni ili vertikalni.

Horizontalni sporazumi u smislu ovog zakona jesu sporazumi između postojećih i/ili potencijalnih učesnika na tržištu koji posluju na istom nivou proizvodnog lanca ili lanca isporuke.

Vertikalni sporazumi u smislu ovog zakona jesu sporazumi o uslovima nabavke, prodaje ili preprodaje između postojećih i/ili potencijalnih učesnika na tržištu koji posluju na različitom nivou proizvodnog lanca ili lanca isporuke.

Član 8.

Ako Komisija po službenoj dužnosti ili na zahtev zainteresovanog lica utvrdi da se sporazumom, odnosno pojedinim njegovim delovima bitno sprečava, ograničava ili narušava konkurencija, donosi rešenje kojim utvrđuje povredu iz člana 7. st. 1. i 2. ovog zakona.

Rešenjem iz stava 1. ovog člana mogu da se odrede mere koje su dužni da preduzmu učesnici u sporazumu kao i rokovi za njihovo izvršenje, a kojima se omogućuje uspostavljanje konkurencije na relevantnom tržištu i otklanjanje štetnih posledica zabranjenog sporazuma.

Pojedinačno izuzeće od zabrane

Član 9.

Komisija može, na zahtev učesnika u sporazumu, da odobri izuzeće pojedinog sporazuma ili dela tog sporazuma od zabrane (u daljem tekstu: pojedinačno izuzeće), ako taj sporazum, odnosno njegov deo, doprinosi unapređenju proizvodnje ili distribucije, odnosno podsticanju tehničkog ili ekonomskog razvoja, a potrošačima obezbeđuje pravičan deo koristi i koji sadrži samo ograničenja neophodna za postizanje navedenih ciljeva, a ne isključuje konkurenciju u bitnom delu predmetne robe ili usluga.

Teret dokazivanja postojanja uslova za izuzeće iz stava 1. ovog člana snosi podnosilac zahteva.

Vlada bliže uređuje sadržinu zahteva za pojedinačno izuzeće.

Za izdavanje akta po podnetom zahtevu iz stava 1. ovog člana podnosilac zahteva plaća naknadu u visini utvrđenoj Tarifnikom naknada iz člana 50. stav 4. ovog zakona.

Član 10.

Pojedinačno izuzeće iz člana 9. ovog zakona odobrava se rešenjem koje sadrži i rok na koji se izuzeće odobrava koji ne može biti duži od pet godina.

Na zahtev učesnika u sporazumu koji je pojedinačno izuzet rešenjem iz stava 1. ovog člana, a koji se podnosi najkasnije četiri meseca pre isteka roka važenja odobrenog izuzeća, može se ponovo odobriti izuzeće sa novim rokom važenja koji ne može biti duži od pet godina.

Član 11.

Rešenje iz člana 10. ovog zakona Komisija može da ukine ako se izmene uslovi pod kojima je izuzeće odobreno, odnosno da poništi ako se izuzeće zasniva na netačnim ili neistinim prikazanim činjenicama ili ako se izuzeće zloupotrebljava.

Izuzeće sporazuma po vrstama

Član 12.

Vlada bliže propisuje uslove za izuzeće sporazuma po vrstama i određuje vrste zabranjenih sporazuma koji se izuzimaju od zabrane ako ispunjavaju uslove iz člana 9. stav 1. ovog zakona, kao i druge uslove propisane ovim zakonom.

Izuzeće iz stava 1. ovog člana ne odnosi se na pojedine sporazume iz vrste sporazuma koja je izuzeta od zabrane, ako Komisija, na zahtev

zainteresovanog lica ili po službenoj dužnosti, utvrdi da taj sporazum ne ispunjava uslove iz člana 9. stav 1. ovog zakona, kao i druge uslove propisane ovim zakonom.

U slučaju iz stava 2. ovog člana, teret dokazivanja snosi podnosilac zahteva, odnosno Komisija.

Član 13.

Horizontalni sporazumi, a naročito sporazumi o specijalizaciji, istraživanju i razvoju i saradnji, mogu biti izuzeti od zabrane u skladu sa članom 12. stav 1. ovog zakona, ako ostvaruju dejstvo na celoj teritoriji Republike Srbije i nisu zaključeni na period duži od sedam godina.

Sporazumi iz stava 1. ovog člana mogu biti izuzeti od zabrane u skladu sa članom 12. stav 1. ovog zakona i ako su zaključeni na period duži od sedam godina a ostvaruju dejstvo na pojedinom delu teritorije Republike Srbije.

Član 14.

Vertikalni sporazumi, a naročito sporazumi o:

- 1) ekskluzivnoj prodaji ili nabavci;
- 2) ekskluzivnoj distribuciji;
- 3) ekskluzivnoj dodeli klijenata;
- 4) selektivnoj distribuciji;
- 5) distributivnoj ili uslužnoj franšizi, koji podležu zabrani pošto sadrže odredbe o ekskluzivnoj distribuciji ili nabavci;
- 6) ekskluzivnom zastupanju kojim zastupnik preuzima trgovački rizik;
- 7) ograničenju prodaje krajnjim korisnicima od strane trgovca na veliko;
- 8) transferu tehnologije,

mogu biti izuzeti od zabrane u skladu sa članom 12. stav 1. ovog zakona, ako nisu zaključeni na period duži od pet godina i ako ostvaruju dejstvo na celoj teritoriji Republike Srbije.

Sporazumi iz stava 1. ovog člana mogu biti izuzeti od zabrane u skladu sa članom 12. stav 1. ovog zakona i ako su zaključeni na period duži od pet godina a ostvaruju dejstvo na pojedinom delu teritorije Republike Srbije.

Prijava sporazuma koji mogu biti izuzeti od zabrane

Član 15.

Sporazume iz člana 7. stav 1. ovog zakona koji mogu biti izuzeti od zabrane u skladu sa ovim zakonom, osim sporazuma iz člana 12. stav 1. ovog zakona, učesnici u sporazumu dužni su da prijave Komisiji u roku od 15 dana od dana njihovog zaključivanja.

Učesnik u sporazumu može da podnese zahtev za utvrđivanje da pojedini sporazum nije zabranjen u smislu člana 7. st. 1. i 2. ovog zakona.

Komisija rešenjem odlučuje o zahtevu iz stava 2. ovog člana.

Ako se posle donošenja rešenja iz stava 2. ovog člana kojim je utvrđeno da sporazum nije zabranjen izmene okolnosti na kojima se rešenje zasniva, Komisija donosi rešenje o ukidanju tog rešenja, a ako naknadnom proverom utvrdi da je rešenje kojim je utvrđeno da sporazum nije zabranjen doneto na osnovu neistinitih ili netačnih podataka Komisija to rešenje poništava.

Za izdavanje rešenja iz stava 3. ovog člana podnosilac zahteva plaća naknadu u visini utvrđenoj Tarifnikom naknada iz člana 50. stav 4. ovog zakona.

2. Zloupotreba dominantnog položaja

Dominantan položaj

Član 16.

Dominantan položaj na relevantnom tržištu ima učesnik na tržištu koji posluje nezavisno od drugih učesnika na tržištu, odnosno koji donosi poslovne odluke ne vodeći računa o poslovnim odlukama svojih konkurenata, dobavljača, kupaca i/ili krajnjih korisnika njegove robe i/ili usluga.

Učesnik na tržištu može, ali ne mora da ima dominantan položaj ako je njegov udeo na relevantnom tržištu veći od 40 %, uzimajući u obzir udele koje na tom tržištu imaju njegovi konkurenti, prepreke ulasku na relevantno tržište i snagu njegovih potencijalnih konkurenata, kao i eventualan dominantan položaj kupca.

Dominantan položaj na tržištu može da ima i učesnik na tržištu čiji je udeo na relevantnom tržištu manji od 40% i u tom slučaju Komisija, odnosno podnosilac zahteva, snosi teret dokazivanja dominantnog položaja.

Učesnik na tržištu koji na relevantnom tržištu ima udeo veći od 40 % snosi teret dokazivanja da nema dominantan položaj u smislu stava 2. ovog člana.

Udeo na relevantnom tržištu utvrđuje se na osnovu svih relevantnih ekonomskih kriterijuma koji određuju položaj učesnika na tržištu u odnosu na druge učesnike, uključujući naročito količinu robe i/ili usluga i prihod ostvaren prometom predmetnih roba i/ili usluga.

Kolektivni dominantan položaj

Član 17.

Dominantan položaj mogu imati dva ili više nezavisnih učesnika na tržištu koji su na relevantnom tržištu povezani ekonomskim vezama, tako da zajednički deluju kao jedan učesnik na tržištu (kolektivna dominacija).

Dva ili više učesnika na tržištu mogu, ali ne moraju imati dominantan položaj ako je njihov ukupan udeo na relevantnom tržištu veći od 50%, uzimajući u obzir udele koje na tom tržištu imaju njihovi konkurenti, prepreke ulasku na relevantno tržište i snagu njihovih potencijalnih konkurenata, kao i eventualan dominantan položaj kupca.

Dominantan položaj na tržištu mogu da imaju dva ili više učesnika na tržištu čiji je udeo na relevantnom tržištu manji od 50% i u tom slučaju Komisija, odnosno podnosilac zahteva, snosi teret dokazivanja dominantnog položaja.

Dva ili više učesnika na tržištu koji imaju ukupni udeo na relevantnom tržištu veći od 50%, snose teret dokazivanja da nemaju dominantan položaj u smislu stava 2. ovog člana.

Zabrana zloupotrebe dominantnog položaja

Član 18.

Zloupotreba dominantnog položaja na relevantnom tržištu je zabranjena.

Zloupotrebom dominantnog položaja na relevantnom tržištu robe i/ili usluga smatraju se radnje kojima se ograničava, sprečava ili narušava konkurencija, a naročito radnje kojima se:

- 1) neposredno ili posredno nameću nepravedne kupovne ili prodajne cene ili drugi nepravedni uslovi poslovanja;
- 2) ograničava proizvodnja, tržište ili tehnički razvoj, na štetu potrošača;
- 3) primenjuju nejednaki uslovi poslovanja na iste poslove sa različitim učesnicima na tržištu, čime se dovode u nepovoljniji položaj u odnosu na konkurente;
- 4) uslovljava zaključenje ugovora time da druga strana prihvati dodatne obaveze koje, po svojoj prirodi ili prema trgovačkim običajima, nisu u vezi sa predmetom ugovora.

Član 19.

Ako Komisija, po službenoj dužnosti ili na zahtev zainteresovanog lica, utvrdi da je zloupotrebljen dominantan položaj, donosi rešenje kojim utvrđuje povredu iz člana 18. ovog zakona.

Rešenjem iz stava 1. ovog člana mogu da se odrede mere, koje su učesnici na tržištu dužni da preduzmu, radi uspostavljanja konkurencije na relevantnom tržištu i otklanjanja štetnih posledica zloupotrebe dominantnog položaja, kao i rokovi za njihovo izvršenje.

Mere iz stava 2. ovog člana ne mogu da se odnose na podelu privrednog društva, odnosno preduzeća, otuđenje njegove imovine, akcija ili udela, raskid ugovora ili odricanje od prava koja daju mogućnost odlučujućeg uticaja na poslovanje drugog učesnika na tržištu.

Član 20.

Komisija može na zahtev učesnika na tržištu koji ima dominantan položaj na relevantnom tržištu rešenjem da utvrdi da pojedine radnje koje taj učesnik namerava da preduzme nisu radnje kojima se zloupotrebljava dominantan položaj u smislu člana 18. ovog zakona.

Komisija može rešenje iz stava 1. ovog člana da ukine ako se izmene okolnosti na kojima se rešenje zasniva ili da poništi ako je rešenje doneto na osnovu neistinitih ili netačnih podataka.

Za izdavanje rešenja iz stava 1. ovog člana podnosilac zahteva plaća naknadu u visini utvrđenoj Tarifnikom naknada iz člana 50. stav 4. ovog zakona.

3. Koncentracija

Pojam

Član 21.

Koncentracija učesnika na tržištu nastaje u slučajevima:

- 1) statusnih promena učesnika na tržištu u smislu zakona kojim se uređuju privredna društva;
- 2) sticanja neposredne ili posredne kontrole jednog ili više učesnika na tržištu nad drugim učesnikom na tržištu ili njegovim delom;
- 3) osnivanja i zajedničkog kontrolisanja novog učesnika na tržištu od strane najmanje dva nezavisna učesnika na tržištu, koji posluje na dugoročnoj osnovi, koji ima sve funkcije nezavisnog učesnika na tržištu i pristup tržištu (zajedničko ulaganje).

Kontrola iz stava 1. tačka 2) ovog člana je mogućnost odlučujućeg uticaja na poslovanje učesnika na tržištu, zasnovano na pravima, ugovorima ili bilo kojim drugim pravnim ili činjeničnim sredstvima, a naročito:

- 1) vlasništvu ili pravu korišćenja celokupne imovine učesnika na tržištu ili dela njegove imovine;
- 2) ugovornom ovlašćenju ili bilo kojem drugom osnovu kojim se stiče mogućnost na odlučujući uticaj na sastav, rad ili odlučivanje drugog učesnika na tržištu.

Smatra se da je učesnik na tržištu stekao kontrolu ukoliko je imalac ili nosilac prava iz stava 2. ovog člana ili ako kontrolu može vršiti po nekom drugom osnovu.

Oblici kontrole iz stava 2. ovog člana procenjuju se nezavisno ili u kombinaciji jedan s drugim, pri čemu se uzimaju u obzir relevantne pravne i stvarne činjenice, ali ne i namera zainteresovanih strana.

Dve ili više koncentracija između istih učesnika na tržištu izvršenih u vremenskom periodu kraćem od dve godine smatraće se kao jedna koncentracija, a kao vreme njenog nastanka uzima se dan izvršenja poslednje od ovih koncentracija.

Član 22.

Ne smatra se da je nastala koncentracija učesnika na tržištu ako:

- 1) bankarska i druga finansijska organizacija privremeno stekne akcije ili udele radi dalje prodaje, pod uslovom da ih proda najkasnije u roku od 12

meseci od dana sticanja i da ih ne koristi tako da utiče na poslovne odluke učesnika na tržištu koje se odnose na njegovo ponašanje na tržištu;

2) stečajni upravnik stekne kontrolu nad učesnikom na tržištu;

3) zajedničko ulaganje ima za cilj koordinaciju tržišnih aktivnosti između dva ili više učesnika na tržištu koji zadržavaju svoju pravnu nezavisnost, pri čemu će ovakvo zajedničko ulaganje biti ocenjivano kroz odredbe člana 7. ovog zakona.

Komisija može produžiti rok iz stava 1. tačka 1) ovog člana na zahtev sticaloca akcija ili udela, pod uslovom da sticalac dokaže da prodaja akcija ili udela nije razumno bila moguća u okviru tog roka.

Zahtev za izdavanje odobrenja za sprovođenje koncentracije

Član 23.

Koncentracija iz člana 21. ovog zakona sprovodi se po pribavljenom odobrenju koje na zahtev učesnika na tržištu izdaje Komisija.

Zahtev iz stava 1. ovog člana podnosi se pod uslovom da:

1) zajednički ukupan godišnji prihod svih učesnika u koncentraciji ostvaren na tržištu Republike Srbije u prethodnoj obračunskoj godini prelazi iznos od 10 (deset) miliona evra, u dinarskoj protivvrednosti po kursu na dan sastavljanja godišnjeg računa ili

2) zajednički ukupan godišnji prihod učesnika u koncentraciji ostvaren na svetskom tržištu u prethodnoj obračunskoj godini prelazi iznos od 50 (pedeset) miliona evra, u dinarskoj protivvrednosti po kursu na dan sastavljanja godišnjeg računa, pri čemu najmanje jedan učesnik na tržištu koji je učesnik koncentracije mora da bude registrovan na teritoriji Republike Srbije.

U prvoj godini poslovanja prihod iz stava 2. ovog člana računaće se na osnovu prihoda ostvarenog u tekućoj obračunskoj godini na nivou 12 meseci.

Pri računanju godišnjeg ukupnog prihoda iz stava 2. ovog člana neće se računati prihod koji ti učesnici na tržištu ostvare u međusobnoj razmeni.

Učesnici koncentracije su dužni da prekinu sprovođenje koncentracije do donošenja rešenja Komisije kojim se nameravana koncentracija odobrava ili do isteka roka od četiri meseca od dana podnošenja zahteva.

Vlada bliže uređuje sadržinu i način podnošenja zahteva za izdavanje odobrenja za sprovođenje koncentracije.

Član 24.

Ukupan godišnji prihod iz člana 23. stav 2. ovog zakona za učesnike na tržištu koji se bave pružanjem finansijskih usluga i za osiguravajuća društva i društva koja se bave poslovima reosiguranja, izračunava se na sledeći način:

1) za pravna lica koja se bave pružanjem finansijskih usluga, posle odbijanja poreza na promet, poreza na dodatu vrednost (posredna poreska davanja) i drugih poreza koji se direktno odnose na njih, uzima se zbir sledećih prihoda:

- (1) prihod od kamata i slični prihodi;
- (2) prihod od hartija od vrednosti (prihod od akcija i drugih hartija od vrednosti koje imaju promenljiv prinos, prihod od udela kod učesnika na tržištu, prihod od akcija u povezanim učesnicima na tržištu);
- (3) potraživanja provizija;
- (4) neto profit od finansijskih operacija;
- (5) drugi prihodi iz poslovanja.

2) za osiguravajuća društva i društva koja se bave poslovima reosiguranja, bruto iznos naplaćenih ili potraživanih premija po osnovu ugovora o osiguranju i reosiguranju zaključenih od strane ili u ime osiguravajućih društava pošto se od tog iznosa odbiju porezi koji se naplaćuju na iznos premija po jednom ugovoru ili na ukupan iznos premija.

Rokovi i ovlašćenje za podnošenje zahteva

Član 25.

Zahtev iz člana 23. stav 1. ovog zakona podnosi se Komisiji u roku od sedam dana od dana potpisivanja sporazuma, odnosno od dana objavljivanja javnog poziva, odnosno ponude ili od dana sticanja kontrole.

Zahtev iz stava 1. ovog člana može se podneti i kada učesnici na tržištu pokažu ozbiljnu nameru za zaključenje ugovora, potpisivanjem pisma o nameri ili kada objave nameru da učine ponudu za kupovinu akcija.

Kada kontrolu nad celim ili nad delovima jednog ili više učesnika na tržištu stiče drugi učesnik na tržištu, zahtev podnosi učesnik na tržištu koji stiče kontrolu, a u svim ostalim slučajevima učesnici na tržištu podnose zajednički zahtev.

Postupanje po zahtevu

Član 26.

Komisija je dužna da podatke iz zahteva objavi u "Službenom glasniku Republike Srbije", a ako je koncentracija od značaja za zajedničko tržište državne zajednice Srbija i Crna Gora i u "Službenom listu Srbije i Crne Gore".

Podaci iz stava 1. ovog člana koji se objavljuju odnose se na:

- 1) nazive učesnika na tržištu;
- 2) kratak opis koncentracije;
- 3) privredni sektor u okviru koga se koncentracija vrši.

Član 27.

Komisija po zahtevu može da :

- 1) odbaci zahtev, ako se nisu stekli uslovi iz čl. 23. i 24. ovog zakona;
- 2) obustavi postupak, ako podnosilac zahteva odustane od zahteva;
- 3) odobri koncentraciju, ako se procenom njenih posledica, na osnovu člana 28. ovog zakona, utvrdi da ta koncentracija ne dovodi do bitnog

sprečavanja, ograničavanja ili narušavanja konkurencije, pre svega stvaranjem, odnosno jačanjem dominantnog položaja na tržištu;

4) uslovno odobri koncentraciju, uz propisivanje dodatnih uslova i obaveza koje učesnici u koncentraciji moraju u utvrđenim rokovima da izvrše pre ili posle sprovođenja koncentracije;

5) odbije zahtev za izdavanje odobrenja za sprovođenje koncentracije, ako traženo sprovođenje bitno sprečava, ograničava ili narušava konkurenciju, pre svega stvaranjem, odnosno jačanjem dominantnog položaja na tržištu.

Za izdavanje akta iz stava 1. ovog člana podnosilac zahteva plaća naknadu u visini utvrđenoj Tarifnikom naknada iz člana 50. stav 4. ovog zakona.

Na obrazloženi zahtev učesnika koncentracije Komisija može privremeno odobriti sprovođenje postupka koncentracije i pre donošenja rešenja iz stava 1. ovog člana, uzimajući u obzir naročito posledice prekida sprovođenja koncentracije na učesnike i treća lica, kao i stepen verovatnoće povrede konkurencije takvom koncentracijom.

Član 28.

Prilikom procene posledica nameravane koncentracije, Komisija utvrđuje da li se takvom koncentracijom bitno sprečava, ograničava ili narušava konkurencija, pre svega stvaranjem, odnosno jačanjem dominantnog položaja na tržištu, pri čemu u obzir uzima naročito:

- 1) strukturu relevantnog tržišta;
- 2) stvarne i potencijalne konkurente;
- 3) položaj na tržištu učesnika u koncentraciji i njihovu ekonomsku i finansijsku moć;
- 4) mogućnosti izbora dobavljača i korisnika;
- 5) pravne i druge prepreke za ulazak na relevantno tržište;
- 6) nivo unutrašnje i međunarodne konkurentnosti učesnika u koncentraciji;
- 7) trendove ponude i potražnje relevantne robe i/ili usluga;
- 8) trendove tehničkog i ekonomskog razvoja;
- 9) interese potrošača.

Član 29.

Komisija će da ukine rešenje ako učesnici u koncentraciji ne ispune dodatni uslov ili obavezu u skladu sa članom 27. stav 1. tačka 4) ovog zakona, odnosno da poništi rešenje kojim se koncentracija odobrava ili uslovno odobrava, ako je rešenje doneto na osnovu netačnih ili neistinito prikazanih činjenica.

Ako učesnici u koncentraciji ne mogu da ispune neki od uslova utvrđenih u rešenju kojim se koncentracija uslovno odobrava zbog okolnosti čije nastupanje nisu mogli da predvide, izbegnu ili otklone, Komisija će u skladu sa tim da izmeni rešenje.

Upis u registar

Član 30.

Za koncentracije koje se u skladu sa zakonom registruju u odgovarajućem registru i koje u smislu ovog zakona podležu obavezi pribavljanja odobrenja, uz prijavu za registraciju podnosi se i rešenje Komisije kojim se ta koncentracija odobrava.

III. KOMISIJA ZA ZAŠTITU KONKURENCIJE

Osnivanje i položaj

Član 31.

Komisija je samostalna i nezavisna organizacija koja vrši javna ovlašćenja, u skladu sa ovim zakonom.

Komisija ima status pravnog lica.

Sedište Komisije je u Beogradu.

Član 32.

Komisija za svoj rad odgovara Narodnoj skupštini Republike Srbije (u daljem tekstu: Skupština), kojoj podnosi godišnji izveštaj o radu.

Izveštaj iz stava 1. ovog člana podnosi se najkasnije do kraja februara tekuće godine, za prethodnu godinu.

Organ Komisije

Član 33.

Organ Komisije je Savet Komisije (u daljem tekstu: Savet) koji donosi sve odluke i druge akte o pitanjima iz nadležnosti Komisije.

Komisiju predstavlja i zastupa predsednik Saveta, a u slučaju njegove sprečenosti Komisiju zastupa zamenik predsednika Saveta.

Ako je i zamenik sprečen, zamenjuje ga po godinama najstariji član Saveta.

Predsednik Saveta, odnosno zamenik predsednika Saveta može u celini ili delimično preneti funkciju zastupanja Komisije drugom članu Saveta, samo na osnovu odluke Saveta.

Stručna služba

Član 34.

Stručna služba Komisije (u daljem tekstu: Služba) obavlja stručne poslove iz nadležnosti Komisije, u skladu sa ovim zakonom, Statutom, pravilnikom i drugim aktima Komisije.

Službom rukovodi direktor.

Savet većinom glasova postavlja direktora Službe iz reda zaposlenih u Službi.

Za direktora Službe (u daljem tekstu: direktor) može biti postavljeno lice sa visokom stručnom spremom pravne ili ekonomske struke, koje ima potrebna znanja iz oblasti zaštite konkurencije.

Direktor za svoj rad odgovara Savetu.

Na prava i obaveze zaposlenih u Službi primenjuje se zakon kojim se uređuju prava, obaveze i odgovornosti po osnovu rada.

Nadležnost Komisije

Član 35.

Komisija je nadležna da:

1) rešava o pravima i obavezama učesnika na tržištu u skladu sa zakonom;

2) učestvuje u izradi propisa koji se donose u oblasti zaštite konkurencije;

3) predlaže Vladi donošenje propisa za sprovođenje ovog zakona;

4) prati i analizira uslove konkurencije na pojedinačnim tržištima i u pojedinačnim sektorima;

5) daje mišljenje nadležnim organima na predloge propisa, kao i na važeće propise kojima se vrši povreda konkurencije;

6) daje mišljenja u vezi sa primenom propisa u oblasti zaštite konkurencije;

7) ostvaruje međunarodnu saradnju u oblasti zaštite konkurencije, radi izvršavanja međunarodnih obaveza u ovoj oblasti i prikuplja informacije o zaštiti konkurencije u drugim državama;

8) saraduje sa državnim organima, organima teritorijalne autonomije i lokalne samouprave, radi obezbeđivanja uslova za doslednu primenu ovog zakona i drugih propisa kojima se uređuju pitanja od značaja za zaštitu konkurencije;

9) preduzima aktivnosti na razvijanju svesti o potrebi zaštite konkurencije;

10) vodi evidenciju o prijavljenim sporazumima, o učesnicima koji imaju dominantan položaj na tržištu, kao i o koncentracijama, u skladu sa ovim zakonom;

11) organizuje, preuzima i kontroliše sprovođenje mera kojima se obezbeđuje zaštita konkurencije;

12) obavlja i druge poslove u skladu sa zakonom.

Poslove iz stava 1. tač. 1), 2), 3), 4), 5), 6), 7), 8), 11) i 12) ovog člana Komisija obavlja kao poverene poslove.

Sastav i izbor Saveta

Član 36.

Savet ima pet članova koji se biraju iz reda uglednih stručnjaka u oblasti prava ili ekonomije, koji raspolažu potrebnim znanjima iz oblasti zaštite konkurencije.

Članove Saveta bira Skupština, na predlog ovlašćenih predlagača.

Ovlašćeni predlagači su:

- 1) Udruženje pravnika Srbije;
- 2) Naučno društvo ekonomista Srbije;
- 3) Advokatska komora Srbije;
- 4) Privredna komora Srbije;
- 5) Vlada Republike Srbije.

Ovlašćeni predlagači utvrđuju predloge kandidata samostalno, a Vlada na predlog ministra nadležnog za poslove trgovine.

Član 37.

Svaki ovlašćeni predlagač podnosi nadležnom odboru Skupštine predlog sa najmanje dva kandidata za člana Saveta. Svaki predlog mora biti potpisan i overen od strane ovlašćenog predlagača i sadržati lično ime, adresu i osnovne biografske podatke predloženih kandidata.

Ako je predlog liste kandidata podnet suprotno odredbama ovog zakona, nadležni odbor Skupštine vraća predlog ovlašćenom predlagaču da ga u roku od 15 dana uskladi sa ovim zakonom.

Predsednik Skupštine, najmanje 20 dana pre odlučivanja o izboru člana Saveta, na pogodan način, javno objavljuje sve važeće liste kandidata koje su podneli ovlašćeni predlagači sa osnovnim biografskim podacima o kandidatima.

Nadležni odbor Skupštine može, pre odlučivanja o izboru članova Saveta, organizovati javni razgovor sa predloženim kandidatima radi sticanja uvida u njihove sposobnosti za obavljanje poslova iz nadležnosti Komisije.

Skupština bira po jednog kandidata iz svakog važećeg predloga.

Član 38.

Član Saveta ne može biti:

- 1) lice starije od 65 godina u vreme izbora;
- 2) lice koje je srodnik člana Saveta u pravoj liniji, odnosno u pobočnoj liniji, zaključno sa drugim stepenom;
- 3) poslanik u Skupštini Srbije i Crne Gore, narodni poslanik i poslanik skupštine autonomne pokrajine;
- 4) izabrano, imenovano i postavljeno lice u organima i organizacijama državne zajednice Srbija i Crna Gora i Republike Srbije, kao i drugi funkcioneri;
- 5) funkcioner političke stranke;
- 6) preduzetnik i lice koje učestvuje u upravljanju ili radu pravnog lica koje se bavi privrednom delatnošću;
- 7) lice pravnosnažno osuđeno za krivična dela protiv službene dužnosti, za korupciju, prevaru, krađu ili drugo krivično delo koje ga čini nedostojnim za obavljanje funkcije, bez obzira na izrečenu kaznu, kao i lica pravnosnažno osuđena na kaznu zatvora u trajanju dužem od šest meseci.

Kandidat je dužan da ovlašćenom predlagaču dostavi pismenu izjavu da ne postoje smetnje za izbor utvrđene u stavu 1. tač. 2), 3), 4), 5) i 6) ovog člana.

Kandidat je dužan da uz pismenu izjavu iz stava 2. ovog člana priloži i dokaze iz stava 1. tač. 1) i 7) ovog člana, u originalu ili overenoj fotokopiji.

Član 39.

Članovi Saveta ne predstavljaju ovlašćene predlagače, već dužnost obavljaju samostalno, po najboljem znanju i savesti, u skladu sa ovim zakonom i propisima donetim na osnovu ovog zakona.

Članu Saveta funkcija prestaje samo iz razloga i u postupku uređenom ovim zakonom.

Član 40.

Član Saveta bira se na pet godina.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, prilikom prvog izbora članova Saveta, dva člana se biraju na period od tri godine, dva člana na period od četiri godine, a jedan član na period od pet godina. Prilikom izbora za prvi sastav Saveta, predsednik Skupštine žrebom određuje ovlašćene predlagače čiji se kandidati predlažu za izbor na tri, odnosno četiri godine.

Isto lice ne može da bude birano za člana Saveta više od dva puta uzastopno.

Član 41.

Mandat člana Saveta prestaje:

- 1) istekom vremena na koje je izabran;
- 2) razrešenjem iz razloga predviđenih ovim zakonom;

3) smrću.

Član 42.

Skupština, na predlog Saveta ili najmanje 20 narodnih poslanika, razrešava člana Saveta u sledećim slučajevima:

- 1) ako je, zbog bolesti, na osnovu nalaza zdravstvene ustanove, nesposoban za obavljanje dužnosti člana Saveta u periodu dužem od šest meseci;
- 2) ako je član Saveta pri podnošenju predloga izneo o sebi neistinite podatke ili je propustio da iznese podatke o okolnostima iz čl. 38. i 47. ovog zakona;
- 3) ako je u toku trajanja mandata nastupila neka od okolnosti iz člana 38. ovog zakona;
- 4) ako član Saveta bez osnovanog razloga propusti ili odbije da obavlja dužnost u periodu od najmanje šest meseci neprekidno ili u periodu od 12 meseci u kome najmanje šest meseci sa prekidima ne obavlja svoju dužnost;
- 5) ako vrši dužnost suprotno odredbama ovog zakona;
- 6) ako iznese podatke suprotno članu 55. stav 2. ovog zakona;
- 7) ako član Saveta podnese ostavku Skupštini u pismenoj formi.

Član 43.

Kada je podnet predlog za razrešenje člana Saveta, Savet može doneti odluku da suspenduje člana Saveta protiv koga je podnet predlog za razrešenje, do donošenja odluke Skupštine, ali ne duže od šest meseci.

Član 44.

Predsednik Skupštine upućuje javni poziv za podnošenje predloga liste kandidata za člana Saveta najkasnije šest meseci pre isteka mandata člana Saveta i dostavlja ga ovlašćenim predlagačima koji su predložili kandidate kojima mandat ističe u skladu sa članom 41. tačka 1) ovog zakona.

Ovlašćeni predlagači u roku od dva meseca od dana dostavljanja poziva dostavljaju Skupštini predlog kandidata.

Skupština donosi odluku o izboru novih članova Saveta pre isteka mandata postojećih članova.

U slučaju prestanka mandata na osnovu člana 41. tač. 2) i 3) ovog zakona, ovlašćeni predlagač koji je predložio člana, bez odlaganja, a najkasnije u roku od dva meseca, Skupštini dostavlja predlog kandidata za upražnjeno mesto u Savetu. Skupština u roku od dva meseca od dana dostavljanja predloga bira člana Saveta, na mandatni period od pet godina.

Rad Saveta

Član 45.

Rad Saveta je javan, u skladu sa propisima koji uređuju javnost rada organa državne uprave, odnosno pravosudnih organa.

Savet odlučuje većinom glasova prisutnih članova, ako je ispunjen kvorum od najmanje tri člana.

U slučaju jednake podele glasova odlučuje glas predsednika Saveta, a u slučaju njegove sprečenosti odlučuje glas zamenika predsednika Saveta.

Član Saveta pri donošenju odluke u pojedinom predmetu može da izdvoji mišljenje, pismeno ili usmeno, na zapisnik.

Član 46.

Predsednik Saveta rukovodi radom Saveta, potpisuje odluke i druge akte i stara se o njihovom izvršenju i obavlja druge poslove utvrđene ovim zakonom, Statutom, pravilnikom i drugim aktima Komisije.

Predsednika i zamenika predsednika bira Savet iz svojih redova većinom glasova prisutnih članova.

Sukob interesa

Član 47.

Članovi Saveta, odnosno zaposleni u Komisiji, su funkcioneri u smislu zakona kojim se uređuje sukob interesa pri vršenju javnih funkcija.

Član Saveta kome je prestalo članstvo i zaposleni kome je prestao radni odnos ne mogu da budu zastupnici u postupku, u skladu sa ovim zakonom, najmanje dve godine po prestanku članstva, odnosno radnog odnosa.

Član Saveta, odnosno zaposleni, u trenutku stupanja u članstvo, odnosno zasnivanja radnog odnosa, Savetu dostavlja pismenu izjavu da ne postoje smetnje za izbor utvrđene u stavu 1. ovog člana.

Član Saveta obaveštava predsednika, a zaposleni direktora Službe, o interesima koje ima ili koje je stekao u privrednim delatnostima, a naročito o udelima kojima raspolaže u privrednim društvima, odnosno delatnostima i ne može učestvovati u odlučivanju u pitanjima u kojima ima takav interes.

Naknada za rad

Član 48.

Predsednik i članovi Saveta imaju pravo na novčanu naknadu za rad.

Kriterijumi za određivanje visine naknade utvrđuju se Statutom u visini plate predsednika, odnosno sudija Vrhovnog suda Srbije.

Statut i drugi akti Komisije

Član 49.

Statut Komisije i druge akte, kojima se uređuje unutrašnja organizacija i način rada Komisije, donosi Savet.

Na Statut Komisije saglasnost daje Vlada.

Statut se objavljuje u "Službenom glasniku Republike Srbije".

Finansiranje Komisije

Član 50.

Sredstva za osnivanje i prvu godinu rada Komisije obezbeđuju se iz budžeta Republike Srbije.

Sredstva za rad Komisije obezbeđuju se iz prihoda koje Komisija ostvari obavljanjem poslova, a naročito iz:

- 1) naknada koje se plaćaju u skladu sa ovim zakonom;
- 2) donacija, osim donacija iz stava 3. ovog člana;
- 3) prihoda od prodaje izdanja Komisije;
- 4) drugih izvora u skladu sa zakonom.

Sredstva za rad Komisije ne mogu da se obezbeđuju iz donacija učesnika na tržištu na koje se primenjuje ovaj zakon.

Visina naknade iz stava 2. tačka 1) ovog člana utvrđuje se Tarifnikom naknada koji donosi Savet, uz saglasnost Vlade.

Tarifnik iz stava 4. ovog člana objavljuje se u "Službenom glasniku Republike Srbije".

Član 51.

Finansiranje Komisije vrši se u skladu sa finansijskim planom koji za svaku godinu donosi Komisija i podnosi Vladi najkasnije do 1. novembra tekuće godine, za narednu godinu.

Finansijskim planom utvrđuju se ukupni prihodi i rashodi Komisije, uključujući i izdvajanja za sredstva rezervi, kao i elemente za određivanje troškova zarada.

Ukupni rashodi Komisije obuhvaćeni finansijskim planom uključujući i rezerve, ne mogu biti veći od troškova potrebnih za uspešno ostvarivanje nadležnosti Komisije.

Višak prihoda nad rashodima Komisije, uplaćuje se u budžet Republike.

Višak rashoda nad prihodima Komisija pokriva iz sredstava rezervi, a ako ta sredstava nisu dovoljna - iz budžeta Republike.

Na finansijski plan saglasnost daje Vlada.

Završni račun Komisije podleže godišnjoj reviziji nezavisnog ovlašćenog revizora. Komisija objavljuje završni račun najkasnije tri meseca po završetku finansijske godine.

Primena Zakona kojim se uređuje opšti upravni postupak

Član 52.

U postupku pred Komisijom primenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje opšti upravni postupak, ako drugačije nije propisano ovim zakonom.

Rešenja Komisije su konačna.

Protiv konačnog rešenja može se pokrenuti upravni spor pred nadležnim sudom.

Predsednik Saveta donosi zaključke.

Protiv zaključka iz stava 4. ovog člana može se izjaviti žalba Savetu, koja se podnosi u roku od tri dana od dana dostavljanja zaključka.

Izuzete

Član 53.

Pored razloga za izuzete utvrđenih u zakonu kojim se uređuje opšti upravni postupak, stranka u postupku može da zahteva izuzete člana Saveta ili ovlašćenog lica, ako član Saveta ili ovlašćeno lice ima bilo kakvo učešće u imovini ili upravljanju učesnikom na tržištu koje je stranka u postupku ili je prijatelj ili u zavadi sa strankom u postupku, njenim akcionarom ili članom uprave ili nadzornog odbora stranke u postupku ili je u drugom bliskom odnosu ili sukobu sa strankom u postupku ili sa licem koje je povezano sa strankom u postupku.

Predsednik Saveta odlučuje o izuzecu člana Saveta i ovlašćenog lica.

O izuzecu predsednika Saveta odlučuje Savet.

Pravo uvida u spise i pravo obaveštavanja o toku postupka

Član 54.

Zahtev za uvid u spise može se podneti pismeno ili usmeno na zapisnik.

Stranka može da zahteva da se drugim zainteresovanim licima zabrani uvid u pojedine isprave u spisima ili podatke sadržane u njima, ako te isprave i podaci predstavljaju državnu, vojnu, službenu ili poslovnu tajnu.

O zahtevu za uvid i zahtevu za zabranu uvida odlučuje predsednik Saveta ili član koga on odredi.

Zaključkom kojim se zabranjuje uvid može se naložiti stranci da pripremi isprave bez podataka koji predstavljaju poslovnu tajnu, radi omogućavanja uvida u njih.

Lica koja su podnela prijavu Komisiji da je izvršena radnja kojom se sprečava, ograničava ili narušava konkurencija imaju pravo obaveštavanja o toku postupka i pravo uvida u spise, u skladu sa zakonom.

Pribavljanje i tajnost podataka

Član 55.

Komisija može strankama u postupku i drugim učesnicima na tržištu pismenim putem naložiti dostavljanje podataka značajnih za utvrđivanje činjenica u određenom predmetu, uključujući i podatke koji predstavljaju državnu, vojnu, službenu ili poslovnu tajnu.

Pribavljeni podaci koji predstavljaju državnu, vojnu, službenu ili poslovnu tajnu ne mogu se objavljivati niti saopštavati trećim licima, osim na osnovu pismene saglasnosti lica na koje se taj podatak odnosi.

Pokretanje postupka po službenoj dužnosti

Član 56.

Komisija pokreće postupak po službenoj dužnosti i daje nalog Službi da postupak sprovede kada dođe do saznanja koje osnovano ukazuje da je izvršena radnja kojom se vrši povreda odredaba ovog zakona.

Komisija može da pokrene postupak po službenoj dužnosti i kada stranka učini verovatnim sledeće činjenice:

- 1) da se izvršenom radnjom sprečava, ograničava ili narušava konkurencija i
- 2) da nema dovoljno sredstava za pokretanje i vođenje postupka ili da je vođenje postupka po službenoj dužnosti potrebno radi zaštite njenog identiteta.

Zaključak o pokretanju postupka po službenoj dužnosti donosi predsednik Saveta.

Pokretanje postupka po zahtevu

Član 57.

Komisija može da pokrene postupak po zahtevu za utvrđivanje da pojedini sporazum nije zabranjen ili po zahtevu za izuzimanje pojedinog sporazuma od zabrane, koji podnosi učesnik, odnosno učesnici u sporazumu.

Komisija može da pokrene postupak po zahtevu za utvrđivanje da pojedina radnja nije zabranjena u smislu ovog zakona o zloupotrebi dominantnog položaja koji podnosi učesnik na tržištu koji vrši tu radnju ili namerava da je vrši.

Komisija može da pokrene postupak po zahtevu za pokretanje postupka protiv učesnika na tržištu koji je učinio radnju sprečavanja, ograničavanja ili narušavanja konkurencije, koji mogu podneti:

- 1) učesnici na tržištu kojima se prouzrokuje ili može prouzrokovati šteta;

- 2) privredne komore, udruženja poslodavaca i preduzetnika;
- 3) udruženja potrošača;
- 4) državni organ, organ teritorijalne autonomije i organ lokalne samouprave.

Komisija može da pokrene postupak po zahtevu za izdavanje odobrenja za sprovođenje koncentracije koji podnose:

- 1) učesnici u koncentraciji u slučaju statusnih promena ili zajedničkog ulaganja;
- 2) učesnik ili učesnici na tržištu koji stiču kontrolu nad drugim učesnikom na tržištu ili njegovim delom.

Zaključak o pokretanju postupka po zahtevu

Član 58.

Zaključak o pokretanju postupka po zahtevu donosi predsednik Saveta u roku od osam dana od dana podnošenja zahteva.

Predsednik Saveta u roku iz stava 1. ovog člana donosi zaključak kojim odbacuje zahtev, ako je zahtev podnet od strane neovlašćenog lica ili ako radnja opisana u zahtevu nije radnja kojom se sprečava, ograničava ili narušava konkurencija.

Odgovor na zahtev

Član 59.

Kada u postupku pred Komisijom učestvuju stranke sa suprotnim interesima, Komisija stranci protiv koje se vodi postupak dostavlja zahtev i zaključak o pokretanju postupka.

Stranka ima pravo da odgovori na zahtev u roku koji odredi Komisija, a koji ne može biti kraći od osam dana.

Skraćeni postupak

Član 60.

Komisija može doneti rešenje neposredno, bez sprovođenja ispitnog postupka ako:

- 1) u postupku ne učestvuju stranke sa suprotnim interesima;
- 2) stranka u svom zahtevu navede činjenice ili podnese dokaze na osnovu kojih se može utvrditi stanje stvari ili ako se stanje stvari može utvrditi na osnovu činjenica poznatih Komisiji;
- 3) u postupku pokrenutom po zahtevu za izdavanje odobrenja za sprovođenje koncentracije, na osnovu podnetih dokaza i drugih činjenica poznatih Komisiji, može osnovano da se pretpostavi da ta koncentracija ne dovodi do bitnog sprečavanja, ograničavanja ili narušavanja konkurencije, pre svega stvaranjem, odnosno jačanjem dominantnog položaja na tržištu;

4) nije potrebno posebno saslušanje stranke radi zaštite njenih prava, odnosno pravnih interesa.

Ispitni postupak

Član 61.

Ovlašćeno lice koga odredi direktor sprovodi ispitni postupak u roku određenom u zaključku o pokretanju postupka i podnosi izveštaj Savetu.

U ispitnom postupku ovlašćeno lice pribavlja isprave koje sadrže podatke od značaja za rešavanje u predmetu, vrši uviđaj i druge radnje potrebne da se pravilno utvrdi činjenično stanje, uzima izjave od stranaka, svedoka, veštaka i odgovornih lica ili lica koja su ranije imala svojstvo odgovornih lica, zaposlenih i ranije zaposlenih lica učesnika na tržištu protiv kojeg se postupak vodi, kao i od svih drugih lica koja mogu raspolagati posebnim podacima u vezi sa okolnostima postupka, ali nema pravo da održi usmenu raspravu.

Pregled prostorija i privremeno oduzimanje isprava i predmeta

Član 62.

Ako postoji osnovana sumnja da stranka ili drugi učesnik u postupku ima u državini isprave ili predmete koji mogu biti od značaja za utvrđivanje materijalne istine, Komisija će od nadležnog organa da zatraži izdavanje naloga za pregled poslovnih i drugih prostorija stranke ili drugog učesnika u postupku i za privremeno oduzimanje isprava i predmeta.

Privremene mere

Član 63.

Ako postoji opasnost od bitne povrede konkurencije ili kada je to neophodno radi zaštite interesa stranaka u postupku, stranka i drugi učesnici u postupku mogu da podnesu Komisiji predlog za određivanje privremenih mera.

Po predlogu iz stava 1. ovog člana, Komisija može rešenjem da naloži prestanak vršenja radnji povrede konkurencije i preduzimanje radnji kojima se otklanjaju njihove štetne posledice.

Privremene mere iz stava 2. ovog člana mogu trajati do donošenja konačnog upravnog akta.

Usmena rasprava

Član 64.

Savet je dužan da održi usmenu raspravu kada u postupku:

- 1) učestvuju dve ili više stranaka sa suprotnim interesima;
- 2) treba da se sasluša svedok ili veštak.

Savet može da odluči da se održi usmena rasprava po zahtevu stranke ili po sopstvenom nahođenju ako smatra da bi to bilo korisno za razjašnjavanje spornih činjenica.

Usmena rasprava se može održati ako je prisutno više od polovine članova Saveta.

Prekid postupka

Član 65.

Komisija može doneti rešenje o prekidu postupka koji je pokrenut po službenoj dužnosti ako je konkurencija povređena samo u neznatnoj meri, a stranka protiv koje se vodi postupak se obaveže da neće nastaviti ili ponoviti radnju ili akt kojim se bitno sprečava, ograničava ili narušava konkurencija i da će nadoknaditi ili otkloniti prouzrokovanu štetu.

Prekid postupka može trajati najduže šest meseci.

Ako stranka protiv koje se vodi postupak ne ispuni ili prekrši preuzete obaveze pre isteka roka od šest meseci ili u međuvremenu učini novu povredu konkurencije, Komisija će nastaviti postupak.

Rokovi za donošenje rešenja

Član 66.

Komisija donosi rešenje kojim se utvrđuju povrede iz člana 8. stav 1. i člana 19. stav 1. ovog zakona kada se sporazumom ili pojedinim njegovim delom bitno sprečava, ograničava ili narušava konkurencija ili zloupotrebi dominantan položaj, kao i rešenje o izuzeću od zabrane sporazuma iz člana 9. stav 1. ovog zakona, u roku koji ne može biti duži od:

- 1) četiri meseca od dana podnošenja zahteva, u postupku pokrenutom po zahtevu stranke;
- 2) šest meseci od dana donošenja zaključka o pokretanju postupka, u postupku koji se vodi po službenoj dužnosti.

Komisija donosi rešenje u postupku pokrenutom po zahtevu za izdavanje odobrenja za sprovođenje koncentracije u roku od četiri meseca od dana podnošenja zahteva.

U skraćenom postupku Komisija donosi rešenje kojim odobrava koncentraciju u roku od mesec dana od dana podnošenja zahteva.

Kontrola nad izvršenjem rešenja

Član 67.

Služba kontroliše izvršenje rešenja o prekidu postupka, izvršenje rešenja koja sadrže obaveze, uslove i zabrane za stranku i ostalih rešenja kojima je okončan postupak pred Komisijom.

Kada se u vršenju kontrole iz stava 1. ovog člana utvrdi da stranka ne postupa po rešenju, Služba bez odlaganja, a najkasnije u roku od osam dana od dana izvršene kontrole, o tome obaveštava Savet.

Rešenja kojima se izriču mere

Član 68.

Ako učesnik na tržištu ne postupi u skladu sa merama i rokovima koji su određeni u rešenju iz člana 8. stav 2. i člana 19. stav 2. ovog zakona, Komisija može doneti rešenje kojim će prema tom učesniku na tržištu izreći mere i to:

- 1) privremeno zabraniti vršenje prometa određene vrste robe i/ili usluga na relevantnom tržištu, koje ne može trajati duže od tri meseca;
- 2) privremeno zabraniti vršenje delatnosti koje ne može trajati duže od četiri meseca, ako i pored zabrane iz tačke 1) ovog člana učesnik na tržištu nastavi da vrši promet robe i/ili usluga na relevantnom tržištu.

Javnost rada Komisije

Član 69.

Rešenja Komisije objavljuju se u "Službenom glasniku Republike Srbije".

Rešenja koja sadrže podatke koji predstavljaju državnu, vojnu, službenu ili poslovnu tajnu, objavljuju se bez tih podataka.

IV. KAZNE NE ODREDBE

Zahtev za pokretanje prekršajnog postupka

Član 70.

U prekršajnom postupku primenjuju se odredbe zakona kojim se uređuju prekršaji.

Protiv učesnika na tržištu koji je učinio radnju sprečavanja, ograničavanja ili narušavanja konkurencije Komisija podnosi zahtev za pokretanje prekršajnog postupka nadležnom ogranu za prekršaje.

Prekršaji

Član 71.

Novčanom kaznom u visini od 1 do 10 % od ukupnog godišnjeg prihoda u prethodnoj obračunskoj godini kazniće se za prekršaj učesnik na tržištu koji:

- 1) zaključi ili izvrši zabranjeni sporazum (član 7);
- 2) ne izvrši mere naložene rešenjem kojim se utvrđuje zabrana sporazuma ili zloupotreba dominantnog položaja (čl. 8. i 19);

- 3) zloupotrebi dominantan položaj na relevantnom tržištu (član 18);
- 4) sprovede koncentraciju za koju nije izdato odobrenje za sprovođenje koncentracije (član 23);
- 5) sprovede koncentraciju za koju je izdato odobrenje za sprovođenje koncentracije na osnovu netačnih podataka ili neistinito prikazanih činjenica (član 29. stav 1);
- 6) ne postupi po rešenju iz člana 63. stav 2;
- 7) ne postupi po rešenju iz člana 68.

Ako je sporazum kojim se bitno sprečava, ograničava ili narušava konkurencija zaključilo ili izvršilo poslovno udruženje, za određivanje visine novčane kazne računae se ukupan godišnji prihod ostvaren u prethodnoj obračunskoj godini svih učesnika na tržištu, članova udruženja.

Novčana kazna izrečena poslovnom udruženju može se solidarno naplatiti od članova udruženja ako je udruženje nesposobno za plaćanje ili nema svoju imovinu.

Novčanom kaznom u visini od 1 do 10 % od ukupnog godišnjeg prihoda računatog u skladu sa propisima kojima se uređuje porez na dohodak građana za prethodnu obračunsku godinu, kazniče se odgovorno lice u pravnom licu za prekršaj iz stava 1. ovog člana.

Ne izriče se kazna učesniku sporazuma iz člana 7. stav 1. ovog zakona, kao ni odgovornom licu, ako je učesnik prijavio Komisiji postojanje sporazuma i njegove učesnike pre donošenja zaključka o pokretanju postupka protiv njega.

Član 72.

Novčanom kaznom u visini od 1 do 3 % od ukupnog godišnjeg prihoda u prethodnoj obračunskoj godini kazniče se za prekršaj učesnik na tržištu koji:

- 1) ne prijavi sporazum koji može biti izuzet od zabrane (član 15);
- 2) ne postupi po zahtevu Komisije da joj dostavi ili saopšti tražene podatke ili joj dostavi ili saopšti netačne, nepotpune ili lažne podatke (član 55).

Novčanom kaznom u visini od 1 do 3 % od ukupnog godišnjeg prihoda računatog u skladu sa propisima kojima se uređuje porez na dohodak građana za prethodnu obračunsku godinu kazniče se odgovorno lice u pravnom licu za prekršaj iz stava 1. ovog člana.

Zaštitne mere

Član 73.

Učesniku na tržištu koji je učinio prekršaj iz člana 71. stav 1. ovog zakona izriče se zaštitna mera oduzimanje predmeta i zabrane vršenja određene delatnosti.

Odgovornom licu u pravnom licu koje je učinilo prekršaj iz člana 71. stav 1. ovog zakona izriče se zaštitna mera zabrane vršenja određenih poslova.

Zastarelost

Član 74.

Zastarelost gonjenja za prekršaje iz člana 71. st. 1. i 4. ovog zakona nastupa protekom pet godina od dana učinjenog prekršaja.

Zastarelost gonjenja za prekršaje iz člana 72. ovog zakona nastupa protekom tri godine od dana učinjenog prekršaja.

V. PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 75.

Ovlašćeni predlagači su dužni da predloge kandidata za članove Saveta dostave Skupštini u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Ako neko od ovlašćenih predlagača ne podnese predlog kandidata u roku iz stava 1. ovog člana predlog kandidata, umesto ovlašćenog predlagača, podnosi Vlada u daljem roku od 15 dana.

Skupština će izabrati članove Saveta u roku od 60 dana od dana isteka roka za podnošenje predloga kandidata.

Članovi Saveta će izabrati predsednika Saveta u roku od 15 dana od dana izbora članova Saveta.

Savet će u roku od 30 dana od dana konstituisanja doneti Statut i dostaviti ga Vladi radi davanja saglasnosti.

Komisija počinje sa radom danom konstituisanja Saveta.

Danom početka rada Komisija preuzima zaposlene u Ministarstvu trgovine, turizma i usluga koji rade na poslovima sprečavanja monopolskog delovanja, kao i predmete, arhivu, opremu i sredstva za rad, koji se odnose na te poslove.

Do početka rada Komisije, poslove iz oblasti zaštite konkurencije obavljaće ministarstvo nadležno za poslove trgovine.

Član 76.

Postupci započeti po propisima koji danom stupanja na snagu ovog zakona prestaju da važe, okončaće se u skladu sa ovim zakonom.

Član 77.

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje da važi Antimonopolski zakon ("Službeni list SRJ", broj 29/96).

Član 78.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije".